

راهنمای تدوین طرح درس

Lesson Plan

برنامه درسی (curriculum planning) : برنامه درسی به محتوای رسمی و غیر رسمی، آموزش های آشکار و پنهان اطلاق می گردد که به وسیله آنها فراگیر تحت هدایت موسسه آموزشی دانش لازم را به دست می آورد، مهارت ها را کسب می کند، گرایش ها و ارزش ها را در خود تغییر می دهد.

برنامه ریزی و تدوین طرح درس (curriculum planning lesson plan)

طرح درس برای نخستین بار در سال ۱۹۱۸ توسط "فرانکلین بوبیت" مطرح شد و لزوم استفاده از سازماندهی در امر یاددهی - یادگیری مورد تأکید قرار گرفت. طرح درس به شکل امروزی آن، در سال ۱۹۵۰ به وسیله روان شناسان برجسته امر تعلیم و تربیت "بنجامین. اس. بلوم" شکل گرفت و در سال ۱۹۶۲ "رابرت گلیرز" نظرات تکمیلی خود را در راستای دیدگاه های بلوم مطرح کرد که تا به امروز نیز مدنظر برنامه ریزان و هدف گذاران آموزشی و دست اندرکاران امور آموزشی در سطح جهان بوده است. طرح درس، عبارت است از تقسیم محتوای یک ماده ی درسی در یک دوره معین به مراحل و گام های مناسب و مشخص بر اساس هدف و نتایج آموزش. طرح درس چارچوب تدریس را طراحی می کند که بر اساس آن استاد و دانشجو در هنگام تدریس با هدفی مشترک و مشخص به یک سو حرکت می کنند. آگاهی از چگونگی تدوین طرح درس نشانگر مهم برآزنده یک مدرس حرفه ای است.

طرح درس روزانه (Daily lesson plan)

طرح درس روزانه شامل پیش بینی مجموعه فعالیت هایی است که مدرس از پیش برای رسیدن به یک یا چند هدف آموزشی در یک جلسه تدریس، تدارک می بیند. این پیش بینی باید به سوالات زیر پاسخ دهد:

- ❖ فراگیران چه چیزی باید یاد بگیرند؟
- ❖ چه روش هایی برای تدریس مورد استفاده قرار خواهد گرفت؟
- ❖ فراگیران چگونه ارزیابی خواهند شد (ابزار ارزیابی و نوع سؤالات)
- ❖ زمانی که فراگیران آموزش خواهند دید (برنامه زمانی) چقدر است؟
- ❖ عرصه آموزش کجاست؟ (مکانی که فراگیران در آن آموزش خواهند دید)
- ❖ مخاطب برنامه (فراگیران) چه کسانی هستند؟

مزایا و محاسن طرح درس

- فعالیت های آموزشی را نظم دهد.
- باعث می شود عوامل اصلی جریان تدریس در نظر گرفته شود
- باعث می شود که مدرس از روش ها و فنون مناسب تدریس استفاده نماید .
- مشکلات احتمالی تدریس پیش بینی می شود.
- وظیفه مدرس و فراگیران را مشخص کند.
- توجه مدرس را به انتخاب روش های مناسب آموزش جلب می نماید.
- ارزشیابی مدرس توسط مؤسسه آموزشی را آسان می نماید.
- ارزشیابی فراگیران توسط مدرس را آسان می کند.
- باعث می شود که مدرس و فراگیران با اعتماد بیشتری سرکلاس درس حاضر شوند.
- انتظار می رود در زمان تدریس و با توجه به طرح درس و اهداف تنظیم شده ، نیازهای آموزشی فراگیران مدنظر قرار گیرد و آموزش با رعایت اولویت بندی انجام شود.

تدوین طرح درس : رعایت مراحل و نکات زیر برای تدوین یک طرح درس خوب لازم و ضروری است:

۱- تحلیل و تنظیم اهداف آموزشی

۲- تحلیل و تعیین محتوا ، روش و وسیله کمک آموزشی

۳- تحلیل و تعیین نظام ارزشیابی

گام اول : تحلیل و تنظیم اهداف آموزشی

هدف های آموزشی، بیان کننده وضعیت مطلوب یادگیرنده در یک رویداد آموزشی هستند. هدف های مفید و قابل وصول باید فراگیرمحور (مخاطب یادگیرنده) ، صریح و قابل فهم، قابل مشاهده و اندازه گیری و توصیفی از نتایج یادگیری باشند.

مراحل نگارش هدف های آموزشی:

۱- **تعیین هدف یا هدف های کلی :** هدف های کلی آموزشی اهدافی هستند که در پایان یک دوره آموزشی تحقق یابند

و معمولاً به صورت عبارت های کلی مطرح می شوند. این اهداف طی دوره قابل ارزشیابی نیستند با افعال کلی تدوین می شوند مانند: یاد بگیرد ، آشنا شود ، بفهمد ، بداند و.....

دانشجو مهارت های مقدماتی بالینی را کسب نماید

روش های پیشگیری از بارداری را بشناسد

با آناتومی تنه آشنا شود

و سایر افعال کلی مانند: لذت بردن دانستن

آشنا شدن فهمیدن

ارزشگزاری درک کردن

تصدیق کردن کسب کردن

دوست داشتن باور کردن

تمایل داشتن قدردانی کردن

از عهده بر آمدن فکر کردن

بشناسد

۲- **تبدیل اهداف کلی به اهداف میانی (رئوس مطالب):** هدف های میانی از هدف های کلی سرچشمه می گیرند، اما

نسبت به آنها محدودتر و مشخص تر و نسبت به هدف های عینی جامعیت و شمول بیشتری دارند پس از تعیین و نوشتن

موضوع درس، طراح باید عناوین فرعی موضوع درس را مشخص سازد، ترتیب و توالی مناسب عناوین فرعی همواره باید

مورد توجه قرار گیرد.

مثال: اجزاء مختلف فرمولاسیون فرآورده های دارویی، آناتومی دستگاه تنفس

۳- **تبدیل هدف های میانی به هدف های عینی و قابل مشاهده (اهداف رفتاری):** هدف های آموزشی عینی به آن

دسته از هدف ها گفته می شود که نوع رفتار و قابلیت هایی را که انتظار داریم دانشجو پس از یک فعالیت آموزشی به آنها

برسند، مشخص می کنند. اولین پیش نیاز برای نوشتن یک هدف عینی صراحت و قابل فهم بودن آن است، برای نوشتن

هدف های عینی باید از افعالی استفاده کرد که نتوان بیش از یک معنا از آنها استنباط کرد. تدریس باید با توجه به

شرایط، ضوابط و امکانات متناسب با سطوح مختلف حیطه های یادگیری سپس براساس سلسله مراتب از آسان به مشکل

و یا به صورت پیش نیاز و پس نیاز مرتب گردد. در هدفهای رفتاری عملکرد (رفتار مورد مشاهده)، شرایط و معیار دقیقاً

باید مشخص شود به عبارت دیگر مشخص کنیم که فراگیر از چه چیزهایی می تواند یا نمی تواند استفاده کند و یا در

کجا و در چه زمانی باید مهارت لازم را کسب کند. مثلاً با استفاده از کتاب، بدون استفاده از ماشین حساب، در حضور

مرکز مطالعات و توسعه آموزش علوم پزشکی خراسان شمالی - واحد رشد و بالندگی اساتید

جمع. منظور از معیار (درجه موفقیت) حد نصابی است که بر اساس آن رفتار ارزشیابی می شود مثلاً سه مورد از چهار مورد، در عرض دو دقیقه ، ۷۰٪ صحت، بدون غلط. برای طرح هدف های رفتاری رعایت چهار ویژگی مخاطب، فعل رفتاری، شرایط و معیار و درجه موفقیت، ضروری می باشد.

صحبت کردن

تحلیل کردن

پیش بینی کردن فهرست کردن

انتخاب کردن

تعیین کردن

نوشتن

توضیح دادن

محاسبه کردن

مجزا کردن

استنباط کردن آزمایش کردن

کشیدن

تقسیم کردن

ویژگی های هدف های عینی خوب تعریف شده:

۱- رفتار مورد انتظار باید صریح دقیق و قابل مشاهده باشد.

۲- موقعیتی که رفتار باید در آن مشاهده شود (انجام گیرد) مشخص شده باشد.

۳- سطح اجرا (درجه موقعیت) باید دقیقاً مشخص باشد.

عوارض و فواید مینی پیل را مقایسه کند.

ترکیبات پیشتاز گلیکوزیدها را نام ببرد

عروق اصلی قلب را بر روی مولاژ نشان دهد.

معرف ها و واکنش های مهم را لیست کند

PID را تعریف نماید.

خواص فیزیکی و شیمیایی گلیکوزیدها را شرح دهد

طبقه بندی سطوح یادگیری: هدف های رفتاری در طبقه های مختلف یادگیری قرار می گیرند و متناسب با پیچیدگی

و ماهیت سطوح مختلفی را در بر می گیرند. دانشمندان تعلیم و تربیت هدف های تربیتی را در سه حیطه تقسیم بندی

کرده اند. تغییراتی که در اثر تعلیم و تربیت در ذهن ایجاد می شود ماهیت آن دانش و معلومات است در "حیطه

شناختی" قرار داده اند. آنچه که به ارزش ها، نگرش ها و احساسات مربوط می شود در "حیطه عاطفی" و آنچه که با

مهارت های حرکتی ارتباط پیدا می کند در "حیطه روانی - حرکتی" جای داده اند.

حیطه شناختی (Cognitive) : بنجامین بلوم (۱۹۵۶) تفکر را به شش فرایند تقسیم می کند و معتقد است که فراگیران باید در یک سطح از سطوح فکری آن تبحر حاصل کنند تا بتوانند به سطح بعدی برسند. فرایندهای اساسی تفکر یا سطوح یادگیری در حیطه شناختی به ترتیب عبارتند از:

دانش (Knowledge): ساده ترین سطح شناخت بوده و شامل آن دسته از آموخته هاست که بیشتر با حافظه سروکار دارد. دانش شامل یادآوری (بازخوانی و بازشناسی) امور است. نمونه هدف های رفتاری طبقه دانش عبارتند از: تعریف کند، نام ببرد، مشخص کند، فهرست کند، بیان کند و

درک/فهمیدن (Comprehension): عبارت است از توانایی فرد در پی بردن به معنی و مفهوم یک مطلب و بیان آن با استفاده از کلمات و جملات خود می باشد. نمونه هدف های رفتاری طبقه فهمیدن عبارتند از: ترجمه کند، مثال بزند، حل کند، تمیز دهد، توضیح دهد، خلاصه کند، بازنویسی کند، شرح دهد و

کاربرد یا بکار بستن (Application): در این سطح یادگیری عمق بیشتری نسبت به فهمیدن پیدا کرده و فراگیر توانایی به کار بستن قوانین، اصول و روش ها را در موقعیت جدید و بدون این که به او راه حلی داده شود، را بدست می آورد. برای سنجش توانایی فراگیر در کاربرد باید او را در موقعیتی قرارداد که عیناً " شبیه به آنچه در گذشته آموخته است نباشد. منظور این است که مسئله یا سؤال در سطح کاربرد باید: الف- در قالب یک موقعیت فرضی طرح شود.

ب- از مواد و مطالبی ترکیب شده باشد که فراگیر در گذشته با آنها تماس نداشته است.

ج- از مسائلی باشد که فراگیر آنها را می شناسد، اما به شکلی است که وی قبلاً " درباره آنها فکر نکرده است.

نمونه هدف های رفتاری طبقه کاربرد عبارتند از: تغییر دهد، نمایش دهد، محاسبه کند، کشف کند، اندازه گیری کند، کنترل کند و

تجزیه و تحلیل (Analysis): این سطح از یادگیری و تفکر بر توانایی فرد به تقسیم و شکستن مطلبی به اجزاء کوچکتر و تشکیل دهنده آن و همچنین درک روابط بین اجزاء و نحوه سازمان یافتن آن تاکید دارد. نمونه هدف های رفتاری طبقه تجزیه عبارتند از: تفکیک کند، جدا کند، با نمودار نشان دهد و

مرکز مطالعات و توسعه آموزش علوم پزشکی خراسان شمالی - واحد رشد و بالندگی اساتید

ترکیب (Synthesis): عبارت است از توانایی درهم آمیختن و به هم پیوند زدن اجزاء به منظور ایجاد یک کل جدید می باشد. نتایج یادگیری در این سطح، ارائه راه حل های جالب و ابتکاری و خلاق می باشد. نمونه هدف های رفتاری طبقه ترکیب عبارتند از: طبقه بندی کند، نمودار تهیه کند، گروه بندی کند و...

ارزشیابی (Evaluation): شامل قضاوت درباره ارزش ها، روش ها، اطلاعات، ساخت ها و حتی شیوه های مواجهه با مسائل و مشکلات مختلف می باشد. یادگیری و تفکر در این سطح زمانی صورت می پذیرد که فراگیر کلیه سطوح قبلی را طی کرده و پشت سر گذاشته باشد. نمونه هدف های رفتاری طبقه ارزشیابی عبارتند از: مقایسه کند، نتیجه گیری کند، انتقاد کند، داوری کند و

هدف های حیطه عاطفی (Affective): حیطه عاطفی شامل رفتارهایی است که به علائق، احساسات، ارزش ها، نگرش ها، اخلاقیات و عواطف مربوط می شود. حیطه عاطفی هم مانند هدف های حیطه شناختی دارای طبقاتی است که از ساده به پیچیده تنظیم یافته است. این طبقات عبارتند از:

دریافت یا توجه (Receiving): در این سطح منظور آن است که فرد نسبت به وجود پدیده ها و یا محرکات آگاه و حساس بوده و مایل به دریافت یا توجه به آنها باشد. نمونه هدف های رفتاری طبقه دریافت عبارتند از: می پرسد، انتخاب می کند، بادقت گوش می دهد و

واکنش (Responding): در این طبقه از حیطه عاطفی ما با رفتارهایی سروکار داریم که فراتر از توجه صرف به پدیده مورد نظر است. در اینجا فرد به اندازه کافی انگیزه دارد به طوری که نه تنها مایل به توجه کردن است، بلکه فعالانه توجه می کند. نمونه هدف های رفتاری طبقه واکنش عبارتند از: پاسخ می دهد، کمک می کند، موافقت می کند، بحث می کند، گزارش می دهد و

ارزش گذاری (Valuing): رفتارهایی که در این طبقه قرار می گیرند از ثبات و پایداری کافی برخوردار است. به نحوی که به صورت خصلت ناشی از داشتن یک عقیده یا یک نگرش در می آید. نمونه هدف های رفتاری این طبقه عبارتند از: طرفداری می کند، تغییر می دهد، اصلاح می کند، منظم می کند، تعدیل می کند و

تبلور ارزش ها: در این سطح ارزش هایی که پیش از آن در سلسله مراتب ارزشی فرد جایگاهی داشته اند به صورت نظامی که از ثبات درونی برخوردار است سازمان می یابد. در چنین وضعیتی رفتار فرد به جز در مواردی که وی مورد مخاطره قرار گیرد، تحت تاثیر عواطف و احساسات واقع نمی شود. بدین ترتیب فرد طبق ارزش هایی که درونی کرده

است به شیوه ای باثبات عمل می کند. نمونه هدف های رفتاری طبقه تبلور ارزش ها عبارتند از: تحت نفوذ قرار می دهد، تجدیدنظر می کند، داوری می کند، قضاوت می کند و

حیطه مهارتی یا روانی- حرکتی (Psychomotor): طبقات اصلی این طبقه بندی عبارتست از:

➤ تقلید

➤ اجرای مستقل (Independent Performance)

➤ دقت (Accuracy)

➤ هماهنگی حرکات (Actions Coordination of)

➤ عادی شدن (Normality)

گام دوم: تحلیل و تعیین محتوا، روش و وسایل آموزشی

بخش دیگر طرح درس به توصیف فرایند یاددهی- یادگیری می پردازد. در این بخش مدرس باید چگونگی اجرای آزمون رفتار وروردی، ایجاد ارتباط و انگیزه سازی، روش های تدریس مورد استفاده، دلایل انتخاب و مبانی نظری این روش ها را توضیح داده و چگونگی مدل کلاسی و گروه آموزشی، وسایل و رسانه های مورد استفاده، نحوه جمع بندی مطالب، چگونگی ارزشیابی و نحوه ارائه فعالیت های تکمیلی و تعیین تکلیف را توضیح دهید. مسلم است که اگر محتوا، روش و وسایل متناسب با هدف ها انتخاب و تنظیم نشوند، حتی اگر هدف های آموزشی دقیق و خوب تنظیم شده باشند فعالیت های آموزشی هرگز فراگیران را به آنچه که باید برسند، هدایت نخواهد کرد.

روش تدریس: با پیشرفت علوم و فنون و پیچیده شدن جوامع بشری، نیازهای فردی اجتماعی نیز پیچیده تر می شود و

برای ارضای نیازهای پیچیده احتیاج به علوم و فنون پیچیده تر می باشد. کسب علوم و فنون در سایه به کارگیری

روشهای مفید و مؤثر، جدید و کارآمد در آموزش امکان پذیر است. روش تدریس استاد کلید یادگیری دانشجو است. روش

تدریس با توجه به اهداف رفتاری و موضوع درس مفاهیم، اصول و قوانین هر علم، ارتباط با مسائل روز توانایی فراگیران،

علاقه و نگرش آنها، انطباق با زمان آموزش و ... انتخاب می شود. مدرس به هنگام ارائه درس از یک روش به تنهایی

استفاده نمی کند. بلکه در جریان ارائه درس آمیخته ای از آنها را به کار می گیرد. روش های تدریس شامل: بحث

گروهی، پرسش و پاسخ، طرح مسئله، آموزش گروهی، آموزش انفرادی، روش نمایش کلینیکی، روش شبیه سازی و

SKILL LAB، آموزش از طریق اینترنت (**E-LEARNING**) و... می باشد.

مرکز مطالعات و توسعه آموزش علوم پزشکی خراسان شمالی - واحد رشد و بالندگی اساتید

مواد و وسایل آموزشی : وسایل آموزشی به کلیه تجهیزات و امکاناتی اطلاق می شود که می توانند در محیط آموزشی

شرایطی را به وجود آورند که در آن شرایط، یادگیری سریع تر، آسان تر، بهتر، بادوام تر و موثرتر صورت بگیرد. انواع وسایل کمک آموزشی نور تاب و غیر نور تاب شامل: رسانه های نوشتاری، کامپیوتر، تخته، مولاژ، ماکت، پروژکتور اورهد، پروژکتور اسلاید، ویدئو پروژکتور و... می باشد به طور کلی عوامل مؤثر در انتخاب رسانه ها عبارتند از:

- ۱- نوع هدف های آموزشی ۲- ویژگی های مخاطبان ۳- روش ها و فنون آموزشی ۴- قابلیت رسانه برای انتقال پیام مورد نظر ۵- جذابیت رسانه ۶- کیفیت فنی هنری ۷- عملی بودن و سهولت کاربرد ۸- اقتصادی بودن.

مراحل تدریس

تعیین رفتار ورودی فراگیران و ارزشیابی تشخیصی: پس از نوشتن هدف های رفتاری درس، رفتار ورودی فراگیران

یا پیش نیازهای تحقق هدف های رفتاری باید مشخص شوند. آزمون رفتار ورودی وسیله ای است که میزان آگاهی فراگیر را در رابطه با آنچه باید بیاموزد می سنجد. آزمون رفتار ورودی از پرسش هایی که مبتنی بر توانایی ها و مهارت های قبلی و پیش دانسته تشکیل شده است که پیش نیاز درس جدید هستند. در بیشتر موارد آزمون رفتار ورودی همان آزمون پیشرفت تحصیلی درس قبلی است. ولی اگر بین درس قبلی و درس جدید رابطه ای وجود نداشته باشد، مطالب آزمون رفتار ورودی از درس های پیش نیاز قبلی خواهد بود.

آماده سازی: آماده سازی فعالیتی است که مدرس از طریق آن سعی می کند ارتباط معنی دار بین تجربیات قبلی و انتظارات و نیازهای فراگیران با هدف های آموزشی کلاس برقرار کند. مدرس پیش از آنکه مطلب اصلی را به فراگیران ارائه دهد باید ذهن و حواس آنها را برای آموختن درس جدید جلب نماید.

ارائه درس : این قسمت اساس طرح درس را تشکیل می دهد و باید به کامل ترین وجه تنظیم گردد. مدرس باید نوع فعالیت های خود و فراگیران را در جریان تدریس ذکر کند. درس جدید باید بر پایه دانسته ها و تجارب قبلی دانش آموزان طراحی و ارائه گردد، به طوری که ارتباط منطقی درس جدید با مرحله آماده سازی حفظ گردد. مطالب ارائه شده باید دارای پیوستگی و نظم منطقی باشد.

جمع بندی و نتیجه گیری : برای تثبیت مطالب ارائه شده در ذهن فراگیران بهتر است درس ارائه شده خلاصه، جمع بندی و نتیجه گیری شود. این نتیجه گیری می تواند توسط خود فراگیران انجام شود و مدرس اظهار نظر نهایی را انجام

دهد. جمع بندی به شیوه های مختلفی صورت می گیرد مانند جمع بندی از طریق نوشتن در تابلو، پرسش از فراگیران، خلاصه کردن توسط فراگیران و...

فعالیت های تکمیلی (Supplemental Activities): پس از تعیین هدف کلی هر جلسه، لازم است مدرس فعالیت های تکمیلی فراگیران را که برای تقویت یادگیری آنها لازم است و فرصت کافی برای انجام آنها در کلاس درس وجود ندارد پیش بینی نماید. پیش بینی این نوع فعالیت ها و حتی امکانات و وسایل لازم برای انجام چنین تکالیفی باید دقیقاً مشخص شده باشد؛ مثلاً دقیقاً معین شود چه بخشی از چه کتابی مطالعه و یا تمرین های چه بخشی از کتاب درسی حل شود یا چه گزارشی با توجه به چه امکاناتی باید تهیه و نوشته شود. چنانچه برای تکمیل درس تمرین لازم باشد باید نوع تمرین و چگونگی انجام آن در طرح درس مشخص گردد.

ارزشیابی: ارزشیابی تعیین میزان موفقیت و شایستگی یک برنامه، یک درس و ... در دستیابی به اهداف آن می باشد. با توجه به حیطه تعیین شده برای هر هدف نوع ارزشیابی و سؤالات (کوتاه پاسخ، جورکردنی، پاسخ شفاهی، صحیح و غلط، تشریحی، نتایج کار دانشجو مانند گزارشات آزمایشگاهی، مصاحبه، SCE* کنفرانس و سمینار دانشجویی و... تعیین می شود. آزمونها بر اساس اهداف میتوانند به صورت آزمون ورودی (آگاهی از سطح آمادگی فراگیران) مرحله های یا تکوینی (در فرایند تدریس با هدف شناسایی قوت و ضعف فراگیران) و آزمون پایانی یا تراکمی (پایان یک دوره یا مقطع آموزشی با هدف قضاوت در مورد تسلط فراگیران) برگزار گردد.

خود ارزیابی (Self-evaluation): این قسمت بعد از اتمام تدریس و برای پی بردن به نقاط قوت و ضعف آن انجام می گیرد و مدرس به ارزیابی و تحلیل فرایند تدریس می پردازد و نتایج آن را برای بهبود بخشیدن در مراحل بعدی مورد استفاده قرار می دهد.

نکته: زمان اختصاص داده شده به هر قسمت از مراحل تدریس باید مشخص شود.

منابع: در این قسمت منابع مورد استفاده شامل کتاب های مرجع، مجلات، وب سایت ها و غیره به ترتیب اهمیت درج خواهد شد.

گام سوم: تحلیل و تعیین نظام ارزشیابی

۱- تغییرات و توانایی مورد نظر چه به صورت هدف های نوشته شده و چه در ذهن معلم باشد باید دقیقاً تعریف شود.

۲- تعیین معیار موفقیت یادگیرنده که برای قضاوت درباره عملکرد او مورد استفاده قرار خواهد گرفت.

۳- سرانجام باید، باتوجه به انتظاراتی که مدرس از بازده دارد، نوع سوال را مشخص کنیم.

انواع آزمون برای اهداف شناختی بر اساس لایه های حیطه شناختی و عمق یادگیری انتخاب و تدوین می گردد.

• آگاهی، دانش (Tax1)

• تحلیل؛ نتیجه گیری (Tax2)

• قضاوت؛ ارزشیابی (Tax3)

در یک امتحان از هر توکسونومی چه تعدادی باشد؟ از ساده به مشکل متناسب با هدف

برای چه کسی سوال طرح می کنیم؟

انواع سوالات حیطه شناختی

سوالات عینی:

چند گزینه ای MCQ، صحیح- غلط True False و.....

سوالات انشایی Essay

آزمون های حیطه مهارتی

یک آزمون عملی چنان آزموننی است که دانشجو را وادار می کند یک وظیفه حرفه ای را در شرایط واقعی یا مشابه با

شرایطی که باید فعالیت های حرفه ای خود را در آینده در آن اجرا کند آن را انجام دهد مانند آزمون های

OSPE, OSCE, PMP, Port folio, آزمون کتبی عملکردی و ...

که با توجه به معیارهای ذیل نوع آزمون انتخاب می گردد:

- اندازه گیری چه جنبه هایی از مهارت حائز اهمیت است
- با تجزیه و تحلیل هدفهای تعیین شده تصمیم گیری کنید که
- آیا کارکرد مورد نظر باید در عین وقوع به عنوان فرایند ارزشیابی شود
- آیا نتیجه نهایی یا فرآورده مورد توجه قرار گیرد؟